

Christus in de brieven

Enkele penschetsen

Raymond R. Hausoul

CHRISTUS IN DE BRIEVEN

Enkele penschetsen

Christus in de brieven

Enkele penschetsen

Versie: 20.05 (juni 2020).

Dr. Raymond R. Hausoul

© 2020 Raymond R. Hausoul

Vind de nieuwste materialen op <https://raymondhausoul.be>.

14-2801-16660

© 2020 –All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced or be shared in any form
without permission in writing from the autor.

Christus in de brieven

Enkele penschetsen

Raymond R. Hausoul

Inhoudsopgave

1 Het verloren Testament.....	4	3 Oudtestamentische profetieën over Christus.....	6
2 Het Nieuwe en Oude Testament....	5		

Over de auteur

Dr. Raymond R. Hausoul (1979) is predikant in Ieper en spreekt regelmatig in andere kerken. Als spreker en docent is hij met verschillende organisaties verbonden. Zijn academisch onderzoek richt zich op de thematiek van de nieuwe schepping, het koninkrijk van God en de vernieuwing door Gods Geest. Raymond is gehuwd met Belinda en beiden genieten van hun twee zonen, Adriël en Ilja.

<https://raymondhausoul.be>

1 | Christus centraal

Als Christus de centrale Persoon van het Nieuwe Testament is, welk beeld geven de nieuwtestamentische brieven ons dan van Hem? Hoe zou iemand over de Heer Jezus denken als Hij het Nieuwe Testament zonder evangeliën en Handelingen zou vinden? In dit gedeelte willen we op die vraag ingaan.

In de brieven wordt de Heer Jezus vooral beschreven als Degene die geleden heeft, gestorven is en opstond. Het gaat de schrijvers vooral om de geweldige zegeningen die daardoor voor de gelovigen tot stand zijn gekomen. In de evangeliën horen we veel over de leer van Christus: dat wat Hij verkondigde. In de brieven horen we veel over de leer aangaande Jezus. Zodoende komt het werk van de Heer meer in de voorgrond te staan dan zijn leven, dat vooral in de synoptische evangeliën in de kijker stond.

1.1 Enkele biografische gegevens in de brieven

We weten van de Heer Jezus vrijwel alleen door de evangeliën. De andere teksten uit het Nieuwe Testament spreken veel over zijn betekenis, maar geven weinig over zijn leven; alleen zijn kruisiging wordt herhaaldelijk genoemd, maar verder blijft het bij losse opmerkingen die alleen tegen de achtergrond van de evangeliën begrepen kunnen worden.

Nu is het niet zo dat de brieven helemaal geen weet hebben over het leven van de Heer Jezus. Enkele zaken passeren immers beknopt de revue, waaronder: zijn menswording (Fp2:5-7; 1Tm3:16), zijn Jood-zijn (Gl4:4; Hb7:14; Op5:5), zijn Davidische afkomst (Rm1:3; 2Tm2:8; Op5:5; 22:16), zijn familie (1Ko9:5; Gl1:19), de verheerlijking op de berg (2Pt1:17v.), de instelling van het avondmaal (1Ko11:23-26), zijn doodstrijd en gebed (Hb5:7v.), zijn getuigenis voor Pilatus (1Tm6:13), zijn bespottung (Hb12:3; 1Pt2:23), zijn gehoorzaamheid (Fp2:8), zijn kruisiging (Rm6:6; 1Ko1:17vv.; 2:2; 2Ko13:4; Gl2:20; 3:1; 5:11; 6:12vv.; Ef2:16; Fp2:8; 3:18; Ko1:20; 2:14v.; 1Ts2:15; Hb6:6; 12:2; 13:12; Op11:8), zijn begrafenis (Rm6:4; 1Ko15:4; Ef4:9; Ko2:12), zijn opstanding en verschijningen (1Ko15:3-7), zijn hemelvaart (Ef4:8-10; Fp2:9; 1Tm3:16; Op12:5).

1.2 Het unieke in de brieven

Zoals we boven al aanstipten, staat in de nieuwtestamentische brieven vooral het werk van de Heer Jezus centraal. De brieven vermelden zo aspecten die we niet terug zouden vinden in de synoptici of Hd. Zo wordt er uitvoerig gesproken over:

Christus' werk in de heerlijkheid (Rm8:34; Hb4:14-16; 7:25) en de betekenis ervan voor de gelovigen (Ef1:20-23; Ko3:1-3; 1Pt3:21v.). Daarnaast wordt de reddingsleer helder in de brieven uitgewerkt. We lezen over zijn plaatsvervangende, vergeving, uitdelging, verzoening, rechtvaardiging, heiliging, levendmaking, opwekking meermaals in Rm, Gl en Hb.

Ook de relatie tussen de Heer Jezus en de gemeente komt pas goed uit de verf in de brieven. De gelovige hoort daar voor het eerst over de gemeente als: het lichaam van Christus (Ef1:22v.; 2:16; 4:4,12,15v.; 5:22-30; Ko1:18-24; 2:19; 3:15), het huis van God, waarin God de Heilige Geest woont (1Ko3:16; 2Ko6:16; Ef2:20-22) en de bruid van Christus (2Ko11:2; Ef5:25-32; vgl. Op19:6-9; 21:2,9; 22:17). Ten slotte zal de lezer vanuit de brieven en het boek Openbaring – dat eveneens een brief is – een duidelijkere kijk ontvangen op de toekomstige dingen die er gebeuren. We horen over de opname van de gemeente (1Ko15:51v.; 1Ts4:13-18; Fp3:21), de wederkomst (2Ts2:1-12; Op) en de voltooiing van het Godsrijk (1Ko15:23-28; 2Pt3:7-13).

Uit de brieven blijkt zodanig dat de Heer Jezus onze Hogepriester, Verlosser, het Hoofd van de gemeente en de Triomfator is. We mogen de brieven nooit verlagen tot puur theologisch-leerstellende verhandelingen. Het gaat nooit primair om het brengen van een bepaalde nieuwe leer, maar om het verkondigen van een Persoon. Vandaar zullen we eens nader bezien hoe de Messias in verschillende nieuwtestamentische brieven beschreven wordt.

2 | De paulinische brieven

In de onderstaande teksten zullen we ons richten op enkele paulinische brieven. Bij het schrijven hiervan heb ik dankbaar gebruik gemaakt van de twee artikelen van W.J. Ouweneel 'Christus in de Brieven' *Bode* (sept./okt. 1990).

2.1 De brief aan de Romeinen

Paulus wil in deze brief het evangelie aan de gelovigen te Rome verkondigen (Rm1:15). Het is het 'evangelie over zijn Zoon, een Mens voortgekomen uit het nageslacht van David, aangewezen als Zoon van God en door de heilige Geest bekleed met macht toen Hij, Jezus Christus, onze Heer, opstond uit de dood' (Rm1:1-4).

Ondanks dat de apostel in Rm veel nadruk legt op de gerechtigheid van God, gebeurt dat niet los van de Persoon Jezus Christus. Het is de gerechtigheid van God *door het geloof in Jezus Christus* (3:22). Alle aspecten van de verlossing worden onlosmakelijk met Hem verbonden. Hij is de bron van onze zegeningen. Hij is de bron van ons eeuwige leven (5:21). Voor dat alles danken wij God door Christus Jezus onze Heer (7:25). De climax van het eerste deel van Rm is vandaar dat niets ons kan scheiden van 'de liefde van Christus' en van 'de liefde van God, die is in Christus Jezus onze Heer' (8:35,39).

Dat geldt tevens ook voor de praktische toepassing van de brief. De gelovigen die Gods wil doet, wordt opgeroepen de Heer Jezus aan te doen (Rm13:14). Want 'zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, we zijn altijd van de Heer' (14:8; vgl. 15:7). Wees er *voor* Hem en *zoals* Hij. Dat is de kern van het christenleven.

2.2 De eerste brief aan de Korinthiërs

Meermaals is er door gelovigen al gewezen op de problematiek die er binnen de Korinthische gemeenten heerste. Wat vaak uit het oog wordt verloren is dat de apostel deze problematiek bekijkt vanuit het perspectief van Christus. Hij is Degene door wie deze moeilijkheden opgelost kunnen worden. 'De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken wijsheid, maar wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden

aanstootgevend en voor heidenen dwaas. Maar voor wie geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus Gods kracht en wijsheid, want het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen' (1Ko1:22-25).

Toen Paulus tot de Korinthiërs kwam, wilde hij enerzijds onder hen niets weten dan 'Jezus Christus, en die gekruisigd' (2:2). De Messias is 'dankzij God onze wijsheid is geworden' (1:30). Net als in het tweede deel van Rm wordt er opnieuw gewezen op de praktische consequenties daarvan. 'U bent van Christus en Christus is van God' (3:23b).

Steeds worden de moeilijkheden in het licht van zijn heerlijkheid gezien. Als het om geestelijk inzicht gaat: wij hebben het denken van Christus (2:16). Als het om gemeentebouw gaat: er is geen ander fundament dan wat er ligt, dat is Jezus Christus (3:11). Als er kritiek op de apostel is: zijn wegen zijn in Christus (4:17). Deze praktische verbinding met Christus vinden we meermaals als oplossing van de moeilijkheden waarmee de Korintiërs te worstelen hadden.

2.3 De twee brief aan de Korinthiërs

In 2Ko laat Paulus het bijzondere licht op de Persoon van Christus vallen als hij zijn bediening verdedigt tegenover zijn critici. Hij wijst erop dat alle beloften verband staan met de Zoon van God, Jezus Christus in wie het 'ja' en 'amen' van de beloften Gods zijn (2Ko1:19v.). Wat de apostel tentoonspreidt, is 'de lichtglans van het evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is' (2Ko4:4). Het gaat om de 'lichtglans van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Christus' (vs6). In zijn evangelie gaat het om de openbaring van de heerlijkheid van God en van Christus.

De Korinthische gelovigen zijn vandaar 'zelf een brief van Christus, door ons opgesteld, niet met inkt geschreven maar met de Geest van de levende God, niet in stenen platen gegrift maar in het hart van mensen' (3:3). Dezelfde heerlijkheid van Christus die in het evangelie gemanifesteerd wordt, moet ook steeds meer in de gelovigen weerspiegeld worden: 'Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd.' (2Ko3:18)! De heerlijkheid van Christus is de kern van het evangelie en het praktische christenleven. Net als in de vorige brieven worden daarna de praktische aspecten van het

christelijke geloof in verband gebracht met het hemelse Voorbeeld: Jezus Christus.

2.4 De brief aan de Galaten

In Gl gaat het om de betekenis van de wet en Geest voor de gelovigen. Al deze facetten worden niet los gezien van de Heer Jezus. Het christelijk evangelie dat de apostel verkondigt tegenover zijn tegenstanders is het evangelie van Christus (Gl1:7). Hij kan zeggen: 'Want ik ben gestorven door de wet en leef niet langer voor de wet, maar voor God. Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Mijn leven hier op aarde leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft prijsgegeven' (2:19-20). Meteen daarna lezen we: 'Ik verwerp Gods genade niet; als we door de wet rechtvaardig zouden kunnen worden, zou Christus voor niets gestorven zijn' (2:21). De Zoon staat centraal in het evangelie en in de omgang met de wet. Niet op de besnijdenis komt het aan, maar op het kruis van onze Heer Jezus Christus (6:14); in Christus Jezus' doen besnijdenis of onbesnedenheid er niet meer toe (5:6). En voor zover we nog iets met de wet te maken hebben, is het de wet van Christus' (6:2). Om Hem gaat het, in leven en in sterven. Net als in alle andere brieven worden de toehoorders vandaar opgeroepen om Christus aan te doen (3:27) en gestalte te laten krijgen (4:19).

2.5 De brief aan de Efeziërs

Efeze beschrijft de bijzondere positie en voorrechten van de gemeente in verbinding met haar verheerlijkte hoofd Jezus Christus in de hemel. Dat valt meteen op door het herhaaldelijk 'in Hem' of 'in wie' in Ef1. Zo geliefd als Hij is in de ogen van de Vader, zo aangenaam zijn wij 'in Hem' nu bij God geworden. In Hem als verheerlijkte Mens zijn ook wij gezeten in de hemelse gewesten (2:6). Dat is de 'onnaspourlijke rijkdom van Christus' (2:8). Christus is het middelpunt van Gods raadsbesluiten. Vandaar dient Hij ook het middelpunt van ons hart te worden: 'zodat Christus door het geloof in jullie harten woont' (3:17), opdat 'wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de volgroeidheid van de volheid van Christus' (4:13), ja, 'in alles opgroeien tot Hem die het hoofd is, Christus' (4:15). Dat wat we doen, doen we in verbondenheid met Hem. Je houdt van je vrouw zoals Christus de Gemeente heeft liefgehad (5:25).

Je dient je werknemer als slaaf van Christus (6:6). Het gaat in alles om Hem.

2.6 De brief aan de Filippiërs

In het hart van Fp vinden we een hymne op de heerlijkheid van Christus. We lezen in 2:6-11 dat Hij die God zelf is, zichzelf ontledigd heeft door mens te worden, zichzelf vernederd heeft en gehoorzaam geworden is tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat de knieën van alle schepselen zich voor Hem zouden buigen en zij Hem als Heer zouden erkennen tot eer van God.

Juist in Fp wordt dit verbonden met de christelijke levenswandel: 'Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had' (2:5). We kunnen de Heer niet imiteren, we kunnen en moeten wel de gezindheid vertonen die Hem in alle omstandigheden gekenmerkt heeft. Net als de apostel mogen we ernaar verlangen dat 'Christus wordt grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood. Want te leven is voor mij Christus' (1:20v.). Paulus schreef: 'wat voor mij winst was, ben ik omwille van Christus als verlies gaan beschouwen. Sterker nog, alles beschouw ik als verlies. Het kennen van Christus Jezus, mijn Heer, overtreft immers alles. Omwille van Hem heb ik alles prijsgegeven; ik heb alles als afval weggegooid. Ik wilde Christus winnen en één met Hem zijn – niet door mijn eigen rechtvaardigheid omdat ik de wet naleef, maar door die van God, de rechtvaardigheid die er is door het geloof in Christus. Ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren, ik wil delen in zijn lijden en aan Hem gelijk worden in zijn dood, in de hoop misschien ook zelf uit de dood op te staan' (3:7-10). Hij wist zich door Christus gegrepen en joeg in de richting van het doel (3:12,14). Hij verwachtte de Heer Jezus Christus als Heiland (3:20). Zo was de apostel een voorbeeld voor de gelovigen in het navolgen van Christus.

2.7 De brief aan de Kolossers

De heerlijkheid van Christus vormt het hoofdthema van Ko. Het gaat om zijn heerlijkheid als hoofd van de gemeente. God 'heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden. Beeld van God, de onzichtbare, is Hij, eerstgeborene van heel de schepping: in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde,

het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door Hem en voor Hem geschapen. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Oorsprong is Hij, Eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn: in Hem heeft heel de volheid willen wonen en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis. Eerst was u van hem vervreemd en was u hem in al het kwaad dat u deed vijandig gezind, maar nu heeft Hij u door de dood van zijn aardse lichaam met zich verzoend om u heilig, zuiver en onberispelijk bij zich te brengen' (1:13-22).

Deze uitvoerige beschrijving van Paulus domineert de hele Brief, opdat de Kolossers hun hele persoonlijke en gemeentelijke leven (weer) op Christus zullen betrekken. Soortgelijk als in andere brieven, wordt dit meteen al verbonden met de praktische wandel van de gelovige: 'Maar dan moet u blijven geloven, onwrikbaar gegrondvest zijn in de hoop die het evangelie brengt, het evangelie dat u gehoord hebt en dat aan alle schepselen onder de hemel verkondigd is, en waarvan ik, Paulus, de dienaar ben geworden' (1:23). In het christenleven gaat het om de dingen die boven zijn, en wel omdat Christus daar is: want uw leven is met Christus verborgen in God' (3:1-3).

2.8 De eerste brief aan de Tessalonikers

1Ts richt de harten van de gelovige op de komst van Christus. Elk hoofdstuk van deze brief eindigt daarmee. De levende verwachting wordt opgewekt bij de gelovigen. Zij stellen hun hoop op de Heer Jezus (1:3), want ze zijn niet slechts bekeerd om God te dienen, maar ook 'zijn Zoon uit de hemelen te verwachten' (1:9v.). Ze dienen vandaar onberispelijk in heiligheid te zijn bij de komst van de Heer Jezus met al zijn heiligen (3:13; vgl. 5:23).

2.9 De tweede brief aan de Tessalonikers

Net als in 1Ts gaat het in 2Ts om de wederkomst van Christus. Dat staat tegenover de dwaalleringen die verspreid zijn onder de gelovigen. De gelovigen verwachten 'de openbaring van de Heer Jezus van de hemel met de engelen van zijn kracht, in vlammend vuur' (1:7). Ze mogen in deze heerlijke waarheid blijven wandelen, opdat de naam van onze Heer Jezus verheerlijkt wordt in u en u in Hem (1:12). Hij is degene die uiteindelijk de dwaalleraar bij uitstek door de adem van zijn mond zal verteren en te

niet doen bij de verschijning van zijn komst (2:8). Daartegenover zullen de gelovigen juist deel krijgen aan de heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus (2:14).

Praktisch betekent dat de vraag 'moge onze Heer Jezus Christus en God, onze Vader, die ons zijn liefde heeft getoond en ons door zijn genade blijvende steun en goede hoop gegeven heeft, u aanmoedigen en sterken in al het goede dat u doet en zegt' (2:16-17).